

Kahdeskymmenesensimmäinen sunnuntai helluntaista

Kuninkaanpojan häät

Helluntaikauden viimeisiä sunnuntaita sävyttää samalla kertaa sekä suuri ilo että syvä vakavuus. Tämän pyhän aihe, vertaus Kuninkaanpojan häistä, henkii yhtäältä ylivertaista juhlailoa ja toisaalta pelottavaa ankaruutta. Sen ymmärtämiseksi on tiedettävä, että Vanhassa liitossa Herran ja Israelin kansan suhdetta kuvataan avioliitoksi. Jesajan mukaan Jumala itse on sulhanen, Hänen kansansa on kihlattu morsian, ja hääjuhlassa Jumala ottaa heidät morsiamena luokseen (62:1-5).

Sonnipatsaan aiheuttaman lankeemuksen jälkeen Jumala on aikeissa kokonaan hylätä kansansa, suorastaan tuhota sen. Mooseksen päättäväinen esirukous pelastaa heidät. Hän rukoilee Jumalaa armahtamaan sitä. Jos Jumala ei sitä tee, pyytää hän itse tulla pyyhityksi pois Jumalan kirjasta. Tämän jälkeen Jumala ilmoittaa itsensä Moosekselle ja kertoo, millaisena Hän haluaa israelilaisten itseään palvelevan. Mooses saa viedäkseen kansalle Jumalan kirjoittamat uudet laintaulut. Hän pyytää Herraa edelleenkin kulkemaan kansansa kanssa: ”Vaikka tämä kansa on uppiniskainen, anna anteeksi meidän pahat tekomme ja syntimme ja ota meidät omaksesi” (2. Moos. 32:1 - 34:9).

Tätä omaksi ottamista kuvaa profeetta Jesajan esittämä laulu viinitarhasta (5:1-7). Laulun rakas ystävä, viinitarhan omistaja ja sen uupumaton viljelijä, on Jumala itse. Viinitarha on Israel, jota hän vaalii ja hoitaa loputtoman kärsivällisesti. Mutta se antaa viljelijälleen paljaksi vain villimarjoja. Valitun kansan olisi tullut kukoistaa ja tuottaa niitä hedelmiä, joita tarhan omistaja siltä odottaa. Toisin kävi: ”Hän odotti oikeuden valtaa, mutta kaikki on mielivaltaa, hän tahtoi vanhurskasta hallitusta, mutta tuli vain katkeraa valitusta” (5:7).

Samaa omaksi ottamista kuvaa myös Herran Jeesuksen vertaus kuninkaanpojan häistä. Nyt on Jumala tullut kansansa luokse Mooseksen rukouksen mukaisesti. Hääjuhla voi alkaa, nyt voivat häävieraat pukeutua kutsujan antamaan juhlapukuun eli Kristuksen vanhurskauteen. ”Eivät kai häävieraat voi paastota silloin, kun sulhanen on heidän kanssaan!” (Mark. 2:19). Näin Herra Jeesus puhuu itsestään sulhasena ja opetuslapsistaan häävieraina.

Vapahtajan kertoma vertaus edellyttää, että kutsu lähetettiin kaksi kertaa (vrt. Matt. 22:3): ensin ilmoitettiin odotettavissa olevasta juhlasta ja myöhemmin sen tarkka ajankohta. Ennen toisen kutsun tulemistä kutsutut ovat muuttaneet mieltänsä: toiset eivät välitä siitä mitään, toiset suorastaan pieksävät ja lyövät kuninkaan palvelijoita. Juhlan järjestäjä on mahtava kuningas: uusi kutsu osoitetaan uusille vieraille. Vertaus saattaa edellyttää, että kutsuja lähetti myös juhlapuvut. Vaikk-

ei näin olisi tapahtunutkaan, yksi vieraista ilmaisee protestinsa tulella juhlaan vailla juhlavaatteita. Tämä vieras saattaa tarkoittaa fariseuksia tai niitä, jotka tietoisesti hylkäävät Herran Jeesuksen. Kuninkaan ystävälliseen kysymykseen puuttuvasta juhla-asusta mies ei anna vastausta. Hän ei halua Mooseksen lailla heittäytyä kasvoilleen maahan kuninkaan edessä. Mies ei ymmärrä, että Jumalan edessä voi kestää vain pukeutuneena Kristuksen lahjavanhurskauteen. Siihen verhoituttu viettävät loputonta hääjuhlaa Herransa ja Vapahtajansa kanssa.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 90:14-17 / Ps. 34:4-6

Su: 1. Moos. 2:18-24, 1. Tess. 4:1-8, Mark. 10:2-9 /

Jes. 5:1-7, Gal. 5:16-24, Matt. 22:1-14

Ma: Ef. 5:25-33 / Hepr. 10:19-25

Ti: Matt. 5:27-32 / Matt. 25:14-30

Ke: Laul. 1. 8:6-7 / 2. Moos. 34:4-9

To: Mark. 10:13-16 / Luuk. 12:42-48

Pe: Ef. 6:1-4 / Hepr. 2:1-4

La: 5. Moos. 11:18-21

Virsirukous:

On juhla meille valmistettu hääsaliin Isän ylhäisen, on taivaan herkut varustettu, ne ovat lahja Jeesuksen. Jo kulkee kutsun tuojia ja kutsu koskee kaikkia.

Suo kutsuasi, Herra, muistaa, ymmärtää varoitustasi. Ei kukaan kutsun torjuneista saa maistaa illallistasi! Tee itse minut valmiiksi, ennen kuin suljet ovesi.

413: 2, 6